

امیرغیاثی نود: (مشعل) ۱۱ن سال ما را در شرایط ویژه ای منتشر می کردیم هم کارکنان قطب تکالیف اداری و وظایف محوله پسند نمی کردند، همه وزاری این صریحاً ما فعالیت داشتند.

رزاق پناه:

اصلی ترین کار یک نشریه داخلی خوب و حرفه ای این است که باعث نزدیک شدن کارکنان و خانواده کارکنان به سیاست و مدیریت شود. (مشعل) می تواند فرصتی برای کارکنان باشد

مهرداد امیرغیاثی نود: از سردبیران و مدیران با سابقه مشعل و روابط عمومی

«مشعل» آئینه کارکنان است

سال های زیادی سکنان دار نشریه برای کارکنان نفت بوده است. خوشترجم و خوش صحبت است و البته بسیار تکمیل است. سال های پر فراز و نشیب و پر از تجربه تلخ و شیرینی را با دست سرگشته ما دیده است. هیچ کس به اندازه این کارمند بازنشسته وزارت نفت از نظر تاریخ «مشعل» اطلاع ندارد. در سراغ او رفیق ما تنها چند برگی از تاریخ نشریه برای کارکنان صنعت نفت ایران را برآمده از وی بردی و کم در دوران حضورش در صنعت نفت گشت بزینج.

چگونه و چه زمانی روز صنعت نفت شد؟ ۱۲۵۱ خورشیدی در صنعت نفت استخدام شدم البته سال ۱۳۴۹ نیز از دانشگاهی سابق شهیدبشتی کنونی ابرو شغل و آموزش فراغ تحصیل شده بودم. آن سال ها هر کدام از شرکت های برتر نفتی گاز و روابط عمومی داشتند و من کار در روابط عمومی شرکت ملی صنایع برتر نفتی شدم در اداره روابط عمومی همه کارکنان معرفی شده بودا کار وظیفه هر کدام از آنها آشنایی پیدا کردیم از ناطق و مناسبه نخستین درسی بود که در روابط عمومی گرفتیم و چون در محیطی که می خواهم در آن کار کنیم باید همه را شناسیم و همه زمان را بشناسیم. چند صبح روز بعد دیدم برنامه ای روی میز گذاشته شده است. متوجه شدم در سی قسمت از طرف اداره آموزش برای بنده برنامه ای برنامیزی شده بود که همه قسمت ها و واحدها بروم و بدانم و شناسم که هر اثری برای چه وظیفه ای دارد و چه کاری انجام دهد. بعد به عیارت دیگر طبق برنامه بادی می دانستم که هر واحد چه نقشی در سازمان ایفا کند از هشت صبح به ادارات مختلف رفتم. بای صحبت مسئول ادارات می نشستم جرات شرح وظایف آنها و... را می شناختم. هفته اول برتر نفتی هفت روز وقت هفت صبح گاز و هفته چهارم مناطق نفتخیز جنوب و... در صبح شدم ستاد یا می چانه تفوات های دارد به همه جای صنعت نفت سر زدم و اطلاعات جمع آوری کردم. به نظری که بی از یک ماه ۸۰۰ صفحه گزارش تهیه شد. گفتند ۸۰۰ صفحه را به ۲۰ صفحه گزارش تبدیل کرد و تحویل دهم. نیمه این گزارش نهایی ۳۰ صفحه ۲۰ در عرض یک نگاه شد. با این نامه کارکنان ام را می من مشکل تر بود بعد از تهیه گزارش پرسوی که انجام دادند، اداره اشتراکات و روابط عمومی معرفی شدم این مومین بود من در چند درس استعدادیابی خرسی که بعد از جمع گروه روابط عمومی از آن بری شناخت استعدادها بهره بردم.

در دوره های مختلف زمانی چه نشر بهایی برای کارکنان صنعت نفت منتشر شده و هر کدام چه نوعی بنده کار کرده اند؟ به مشعل رسید؟ ۱۳ سال ۵۸ تا ۵۹ در صنایع برتر نفتی بودم. آن سال تمامی کارکنان صنعت عمومی در مشعل فعالیت می کردند. از آن زمان تا ۶۰ من مسئول مدیران با سابقه و روابط عمومی وزارت نفت و مردم معین فریا و معین روابط عمومی شرکت گاز و روابط عمومی وزارت نفت شیک شدم. بنابراین همه کارکنان به روابط عمومی وزارت نفت منتقل شدیم. من در سال های ۵۸ و ۵۹ سرپرست روابط عمومی برتر نفتی بودم و این تغییر سازمان سراسری به نام ریاست و احداث ادارات و روابط

عمومی برگزیده شدم. سابقه فعالیت های انتشاراتی به چند دهه قبل از حدود اردیبهشت ۱۳۳۰ به وقت جنوب بازمی گشت. سال های که بزنگاری کردن محتملی موجد، تجف در باندی و... بر بی ملی صنعت نفت روابط عمومی وقت جنوب مشغول بودم. در آن سال انتشار به نام «مشعل آیدان» توسط این بزرگان منتشر می شد که بعدها با بهای شد برای انتخاب نام نشریه «مشعل» سال های ۳۶ و ۳۷ و بوقلمون حالت انتخاب به نام «حفت بین خودمون» را منتشر می کرد که بعد از دو سه شماره به آئینه «تغیر نام داد و ناحبود» ۱۳۴۰ منتشر می شد. از اوایل دهه ۴۰ نشر بهای به نام «محدث روز» آغاز به کار کرد و مردم موم بوقلمون حالت کار آن را تا اواخر دهه ۴۰ انجام می داد ضمن اینکه ماهنامه نفت نیز از اواخر دهه ۴۰ منتشر می شد که عکس های رنگی داشت. کم کم «محدث روز» که با صفحات کم و به صورت روزانه منتشر می شد به هفته نامه تبدیل شد تا آنکه در سال ۵۸ انتشارش متوقف شد. اندکی بعد از نشر بهای نام «بیکت» منتشر شد بنده کم مدیر انتشارات شدم تا ۶۰ تا ۵۸ ساله از انتشار آن گذشته بود و پس از آن نیز نظر بنده به نشر خود ادامه داد تا آنکه در ۶۲ سال به صورت ماهنامه در آمد و مجله شد.

«مشعل» چگونه متولد شد؟ اوایل دهه ۷۰ به یاد «مشعل آیدان» که در دهه سی و بعد از این شدن صنعت نفت منتشر می شد. نام نشریه «بیکت» با «تحوالی» به نشریه «مشعل» تغییر یافت. خوشبختانه با تغییرات پیش آمده و فضای مناسبی که در دوران ریاست جمهوری آقای خاتمی و وزارت بهداشت رنگه پیش آمده. آیدای عملی بیشتری شکل گرفت. خوشانه وزیر وقت نفت آن بود که نشریه با حمایت غنی تر و در شکل جدید تر منتشر شود. طرحی جدید و چارچوب نوینی اتخاذ کردیم که «مشعل» را پیش بردیم. انتشار بهای در صبح دیو که نشریه «مشعل» به عنوان نشریه داخلی وزارت نفت در سال ۸۰ در نخستین جشنواره شهید رجایی به عنوان بهترین نشریه در درون سازمانی در ۳۰۰ نشریه برتر در میان سازمانی برگزیده شد. این تجربه اجتماعی وزیر و فضای مناسب کاری در دهه ۶۰ و ۷۰ را با هم یاد می کنم. یاد همین جناب مدیران باعث تقویت می شد. به عنوان سرپرست نشریه مشعل و مدیر واحد اشتراکات و روابط عمومی وزارت نفت کار می دانم. نیمه نمونه نیز مردم و از دست معاون اول رئیس جمهور وقت تقدیر نامه گرفتیم و در سازمان نیز تشویق شدم. «مشعل» آن سال ها در کار شرایط و بزمای منتشر می کردیم. همکاران فقط به تکالیف

به نظر تان چه ویژگی هایی از «مشعل» می تواند آن را برجسته کند و بر مخاطب باشد؟ «مشعل» یک نشریه داخلی درون سازمانی است. از این رو باید تا جایی که ممکن است تلاش تبلیغاتی را با همکاران و خانواده همکاران توسعه دهد و کاری کند که مورد دست توجه آنها قرار گیرد. این نشریه به کسانی است که می تولید به واسطه آن در میان کارکنان و خانواده های آنها نفوذ پیدا کند و تاثر بگذارد. بخصوص که الان با ظرفی های جدید شبکه های اجتماعی، می توانیم بهای بیشتری از این هدف بریم. از مخاطبان بخواهیم که نظرشان را در این «مشعل» بگویند. شما را واسطه ای بین سیستم مدیریت وزارت نفت و خودشان قرار دهند و به این ترتیب شما کار را باطبی واقعی کنید. همه کارکنان، با هر نوع قراردادی را مورد توجه نشریه قرار داده و به آنها بدهد. این نشریه به تولید زبان گویا و گوش شنوای همه کارکنان صنعت نفت باشد. «مشعل» با انتقال مشکلات و مسائلی که قابل حل و جان شدن است، در قالب یک روابط عمومی کامل و فعال می تواند ایفای نقش کند. مطمئن بنده شدیم که کارهای ما در «مشعل» می کنیم به توضیح مسائلی در طولی در رسانه های کشور در حال انجام است. ما اینکه هم شایع بنده است. استفاده ای خوب فرزندان کارکنان را معرفی کنیم. بنیان کننده های آنها بنده با عکس فرزندان با استفاده و معارف کارکنان را منتشر کنیم. کار مهمی که خدایا بسیار ترین کارکنان در داخل خوب و حرفه ای این است که باعث نزدیک شدن کارکنان و خانواده کارکنان به سیاست و مدیریت شود. «مشعل» می تواند فرصتی برای کارکنان باشد و همه کارکنان صنعت نفت آن به طور مساوی مورد احترام و تشویق قرار گیرند.

«مشعل» فرصتی مساوی برای همه کارکنان است

تایید بها که گرفته می شد. کارهای فنی شامل تفکیک رنگ و ادامه می یافت و بلاخره بعد از کلی جزئیات فنی دیگر شامل لوگوهای، آماده شدن فیلم و شنیدیم به دست مخاطبان برسد.

تا چه جایی مشعل پدید و کارها بطور پیش رفت؟ برای آقای غیاثی نود مشکل پیش آمده بود و کسانیا داشتند. ما کار را پیش می بردیم و سرسردی بین مدیران روابط عمومی چهار شرکت اصلی به صورت گردهمی انجام می شد. تا اینکه کار خداداد سال ۷۵ آقای غیاثی نود گرفتند و کار مدیریت و سردبیری در دست ما افتاد. دادند و من به برتر نفتی بازگشتم.

از سال ۷۶ آقای نعمت زاده گفتند که «بیم برتر نفتی» دیوار را اندازی شود. ما آملین مهندس رنگه بنده شد که هر شرکتی یک نشریه فنی تخصصی داشته باشد. اما انتشار بهای و خبری فنی هم «مشعل» بهای به مدیران صنعت نفت منتشر شد. اردیبهشت سال ۸۰ به شرکت ملی نفت آمدیم و دستور دادند که مجله تخصصی نفت را راه اندازی کنیم. ما هم نشریه تخصصی «گفتا و نود» را منتشر کردیم. سال ۸۶ به اداره کار روابط عمومی وزارت نفت آمدیم. ابتدای سال ۸۷ مدیر شفا شدم. مدتی آنجا بودم تا اینکه سال ۸۹ سرسردی «مشعل» شدم. نشریه ای که در قطع روزنامه به صورت روزانه منتشر می شد. در آن زمان کارها را به کارکنان روابط عمومی سردم و با احترام به گذشته شکل و محتوا را تغییراتی دادیم. سال ۹۱ دیوار به شاتا رفتم و دیگر از ارتباط سازمانی و محتوایی با «مشعل» جدا شدم.

Portrait of Amir Ghaithi with text: «مشعل» از مدیران روابط عمومی و سردبیران سابق «مشعل»